

DE BEAUMONT (1960) records one male and two females from Rhodes as *Psenulus* sp., regarded by him as being identical with the Cyprian form.

Literature

- BEAUMONT, J. DE, 1941. Note sur le genre *Psen* (Hym. Sphecid.). — *Mitt. schweiz. ent. Ges.* 18: 328—329.
- , 1947. Sphecidae (Hym.) de l'île de Chypre. — *Mitt. schweiz. ent. Ges.* 20: 381—402.
- , 1960. Sphecidae de l'île de Rhodes (Hym.). — *Mitt. schweiz. ent. Ges.* 33: 1—26.
- CAMERON, P., 1907. A Contribution to the Knowledge of the Hymenoptera of the Oriental Zoological Region. — *Ann. Mag. nat. Hist.* ser. 7, 20: 81—92.
- FAESTER, K., 1951. Beiträge zum Studium der Spheciden (Hym.). — *Ent. Meddr* 25: 449—458.
- GUIGLIA, D., 1944. Imenotteri Aculeati dell'isola di Cipro raccolti dal Sig. G. A. Mavroustakis (Scoliidae, Pompilidae, Sphecidae). — *Annali Mus. civ. Stor. nat. Giacomo Doria* 62: 140—156.
- GUSSAKOVSKIJ, V., 1932. Verzeichnis der von Herrn Dr. R. Malaise im Ussuri und Kamtschatka gesammelten Aculeaten Hymenopteren. — *Ark. Zool.* 24: 1—66.
- , 1937. Espèces paléarctiques des genres *Didineis* Wesm., *Pison* Latr. et *Psen* Latr. (Hymenoptera Sphecodea). — *Trudy Zool. Inst., Leningrad* 4: 599—698.
- LINSENMAIER, W., 1959. Revision der Familie Chrysididae (Hymenoptera) mit besonderer Berücksichtigung der europäischen Spezies. — *Mitt. schweiz. ent. Ges.* 32: 1—232.
- LITH, J. P. VAN, 1948. *Psen sibiricus* Gussakovskij f.n.sp. (Hym. Sphecid.). — *Ent. Ber., Amst.* 12: 230—231.

Bledius-materiaal. — Bij een onderzoek naar de verspreiding en de ecologie van *Bledius*-soorten in het Waddengebied is gebleken dat, ondanks het verschijnen van LOHSE's bewerking van deze „mollen onder de kortschildkevers" (1964, *Die Käfer Mitteleuropas* 4: 89—99) de determinatie nog steeds verre van eenvoudig is. Alleen op Schiermonnikoog al werden 10 soorten aangetroffen, waarvan twee met een tot op heden onopgehelderde taxonomische status. Speciaal de groep rond *B. fuscipes* Rye, welke trouwens niet uitsluitend kustsoorten omvat, is vol raadsels.

Bledius-kevertjes graven tunnels (retraite-gangen, voedselgangen en broedgangen) in bodems in de nabijheid van water, vooral aan de zeekant, op slikken en kwelders, in vochtige duinvalleien, om plasjes, langs beken en rivieren, etc., waar ze zich voeden met algen. Over de ecologie van *Bledius*, onder andere over de interessante broedzorg, heeft E. BRO LARSEN (1937, *Vidensk. Medd. Dansk naturh. Foren.* 100: 1—232, platen 1—2) uitvoerig geschreven. De dieren, die onder meer te herkennen zijn aan de graafdoorns op hun schenen, zijn in aantal te verzamelen door te „spoelen", d.w.z. door water op de bodem te gooien. Daarop komen ze — met kevers van diverse andere groepen — uit hun gangen om zich voor deze kunstmatige overstroming te redden.

Graag ontving ik voor een gedetailleerd onderzoek binnen- en buitenlands *Bledius*-materiaal, liefst grote series in alcohol; wat Nederland betreft vooral van plaatsen die niet als trekpleisters voor insektenverzamelaars te boek staan.

Mijn *Bledius*-determinaties geven trouwens aanleiding tot een dringende suggestie. Laten ecologen en andere niet-vaktaxonomen, voor zover ze dat nog niet doen, toch hun materiaal, geheel, of monsters daaruit, veilig deponeren in een centrale instelling, zodat achteraf verificatie en eventueel revisie van taxonomische informatie mogelijk blijft.

J. KRIKKEN, Rijksmuseum van Natuurlijke Historie, Raamsteeg 2, Leiden.